

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17.03.2011, sp. zn. 4 To 190/2011, ECLI:CZ:KSCB:2011:4.TO.190.2011.1

Číslo: 20/2012

Právní věta: Jestliže rozhodnutím odvolacího soudu nabyt právní moci rozsudek, kterým byl obviněnému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel, tak jeho právní moc začíná i výkon tohoto trestu (srov. č. 8/1969 Sb. rozh. tr.) Proto jednání obviněného, který byl osobně přítomen veřejnému zasedání odvolacího soudu a vyhlášení takového rozhodnutí, a poté řídil motorové vozidlo, může za splnění dalších podmínek naplňovat znaky trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 17.03.2011

Spisová značka: 4 To 190/2011

Číslo rozhodnutí: 20

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání, Vykonatelnost rozhodnutí

Předpisy: § 139 odst. 1 tr. ř.
§ 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoník

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Českých Budějovicích zamítl odvolání obžalovaného P. K. proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 1. 2011, sp. zn. 5 T 102/2010.

Z odůvodnění:

Napadeným rozhodnutím Okresního soudu v Českých Budějovicích byl obžalovaný P. K. uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a byl za to odsouzen podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody na dobu dvanácti měsíců. Výkon trestu mu byl podmíněně odložen podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku na zkušební dobu osmnácti měsíců. Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na osmnáct měsíců.

Podle skutkových zjištění rozsudku soudu prvního stupně dopustil se obžalovaný P. K. přečinu

maření úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku tím, že dne 13. 5. 2010 v době kolem 10.35 hodin v Č. B. před budovou soudu nasedl do osobního motorového vozidla zn. Mazda 626 a toto řídil do H., kde byl v prostoru u čerpací stanice Benzina zadržen hlídkou PČR, a tohoto jednání se dopustil přesto, že rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 22. 3. 2010, sp. zn. 8 T 111/2009, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 13. 5. 2010, sp. zn. 4To 266/2010, které nabyly právní moci dne 13. 5. 2010, byl odsouzen pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1 tr. zák. mj. k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu jednoho roku.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě prostřednictvím svého obhájce obžalovaný odvolání. V něm nezpochybňoval skutková zjištění nalézacího soudu. Připustil, že usením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 13. 5. 2010, sp. zn. 4 To 266/2010, kterým byl odsouzen pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1 tr. zák. mj. i k trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na dobu jednoho roku nabylo právní moci dnem jeho vyhlášení odvolacím soudem, tedy 13. 5. 2010, a že tímto dnem pozbyl obžalovaný, kterému byl uložen trest zákazu činnosti, právo řídit po stanovenou dobu motorová vozidla. Připustil i to, že dnem, ve kterém byl rozsudek odvolacího soudu vyhlášen, stal se podle § 139 odst. 1 písm. a) tr. ř. také vykonatelným.

Odvolací námitka spočívala v tom, že vykonatelnost rozhodnutí je nutno odlišovat od vlastního výkonu rozhodnutí. Od okamžiku vykonatelnosti rozsudku počíná běžet lhůta výkonu rozsudku, v tomto případě tedy lhůta výkonu rozhodnutí o zákazu činnosti.

Podle odvolatele z ustanovení § 139 odst. 1 tr. ř. nevyplývá, že by se rozsudek stal i vykonatelný v následující moment po jeho vyhlášení odvolacím soudem. Právní moc a vykonatelnost se vztahuje ke dni, ve kterém nastaly příslušné podmínky, podle nichž se právní moc a vykonatelnost hodnotí, nikoliv ke konkrétnímu okamžiku tohoto dne. Podle přesvědčení odvolatele, při počítání lhůty, ve které je obžalovaný povinen uložený trest zákazu činnosti vykonávat, je třeba vycházet z ustanovení § 60 tr. ř. Podle tohoto zákonného ustanovení tato lhůta začíná běžet dnem následujícím po vyhlášení odsuzujícího rozsudku odvolacího soudu a nikoliv již okamžikem, který ihned následoval po tomto vyhlášení. Ze žádného zákonného ustanovení nevyplývá, že by pro počátek běhu výkonu rozhodnutí uvedeného trestu byla stanovena tzv. „momentová“ lhůta.

Pokud by odvolací soud dospěl k závěru, že zjištěné jednání vykazuje formální znaky skutkové podstaty přečinu podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, pak se odvolatel domáhal zjištění, že nebyl naplněn potřebný stupeň společenské škodlivosti. Trest zákazu činnosti byl ukládán v souvislosti se skutkem, kterého se obžalovaný dopustil před téměř třemi lety, a po tuto dobu mu nebyl orgány Policie ČR řidičský průkaz zadržen. Řídil nadále motorová vozidla, a to jako řidič dálkové přepravy, a nedopustil se žádného přestupku ve vztahu k následně zakázané činnosti.

Odvolatel se proto domáhal zrušení napadeného rozsudku a zproštění obžaloby.

Krajský soud k podanému odvolání přezkoumal zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, to z hlediska vytýkaných vad. Postupoval podle ustanovení § 254 odst. 1 a násl. tr. ř. Dospěl k následujícím závěrům.

V řízení, předcházejícímu napadenému rozsudku, nebylo shledáno pochybení. Prvostupňový soud během hlavního líčení provedl zákonnou procesní formou všechny potřebné důkazy při respektování práv procesních stran, jejich obsah podrobně rozvedl v odůvodnění svého rozhodnutí, na které se odkazuje. Provedené důkazy pak hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. ř. a dospěl proto k takovým skutkovým zjištěním, o kterých nepřetrvávají důvodné pochybnosti, jak to vyžaduje pro

zjištění skutkového stavu ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř. Ostatně skutková zjištění nebyla odvolatelem zpochybňována.

Okresní soud zvolil i odpovídající právní kvalifikaci zjištěného jednání obžalovaného, kterým naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Odvolací soud při veřejném zasedání dokazování doplnil přehráním zvukového záznamu závěru veřejného zasedání odvolacího soudu ze dne 13. 5. 2010 ve věci sp. zn. 4 To 266/2010, když z formulace poučení obžalovaného předsedou senátu o důsledcích právě vyhlášeného rozhodnutí muselo být a také bylo obžalovanému zřejmé, že právě od okamžiku vyhlášení rozsudku odvolacího soudu již nesmí řídit motorová vozidla.

Odvolací soud je přesvědčen, že je naplněn i potřebný stupeň společenské škodlivosti jednání obžalovaného z týchž důvodů, které konstatoval již nalézací soud. Obžalovaný si byl vědom, že mu odvolacím soudem byl při zrušení výroku o trestu zákazu činnosti prvostupňového rozsudku uložen tento trest znovu, i když v nižší výměře, stalo se tak za jeho předchozí řídičské selhání, které vyústilo v tragický, neodčinitelný následek. On však v zápětí vědomě nerespektoval v podstatě opakovaný výrok o trestu. Nic mu přitom nebránilo ověřit si důsledky možného pro něho nepříznivého rozhodnutí odvolacího soudu v tehdejší trestní věci.

Odvolací námitky obžalovaného nemohly být shledány oprávněnými.

Podle § 139 odst. 1 tr. ř. je rozsudek pravomocný, a nestanoví-li zákon něco jiného, i vykonatelný, jestliže

- a) zákon proti němu odvolání nepřipouští,
- b) zákon sice proti němu připouští odvolání, avšak
 - aa) odvolání ve lhůtě podáno nebylo,
 - bb) oprávněné osoby se odvolání výslovně vzdaly nebo je výslovně vzaly zpět nebo
 - cc) podané odvolání bylo zamítnuto.

Ani odvolatel nepolemizoval s tím, že rozsudek odvolacího soudu jako soudu druhého stupně nabyl právní moci jeho vyhlášením odvolacím soudem, dnem 13. 5. 2010. Tímto dnem se tedy stal podle § 139 odst. 1 písm. a) tr. ř. i vykonatelným. Vykonatelnost rozhodnutí je jeho vlastností, nastává ve stejnou dobu, kdy se rozhodnutí stane pravomocným. Rozsudek odvolacího soudu je pravomocný i vykonatelný okamžikem jeho vyhlášení. Obžalovaný byl uloženou sankcí vázán již dnem právní moci rozhodnutí, tedy dnem 13. 5. 2010, právě od tohoto dne nebyl oprávněn řídit žádné motorové vozidlo. K tomu viz příslušná judikatura, naposledy usnesení NS ČR [8 Tdo 658/2006](#), dříve např. rozhodnutí bývalého NS ČR (ČSR) uveřejněné v Bulletinu B2/1986-23.

Zákonodárce zvolil pro určení právní moci a vykonatelnosti rozsudku ustanovení § 139 odst. 1 a násl tr. ř. Nelze proto aplikovat ustanovení § 60 odst. 1 a násl tr. ř. o počítání lhůt. Toto ustanovení se týká obsahově naprosto jiných právně relevantních skutečností. Pokud by právní moc a tedy i vykonatelnost rozhodnutí měla nastat později, našlo by to jistě odraz při právní úpravě ve formulaci, že tyto vlastnosti nastávají např. dnem následujícím po dni, kdy příslušné rozhodnutí bylo vyhlášeno.

Jestliže právní důsledky rozhodnutí nastávají určitým dnem, pak není zákonný prostor pro úvahu, že takové právní důsledky nepočínají právě od okamžiku onoho dne, ve kterém se staly známými, srozumitelnými pro subjekt tyto důsledky nesoucí.

Odvolací soud neshledal pochybení ani ve výroku o uložených trestech. Prvostupňový soud při určení druhu a výše uložených trestů vycházel ze všech zákonných hledisek, nepochybně zohlednil občanskou i řidičskou bezúhonnost obžalovaného až do nedbalostního zavinění dopravní nehody, jejímž důsledkem bylo trestní stíhání obžalovaného. Vzal v úvahu i jeho velmi dobré pracovní hodnocení. Uložené tresty nemohly být shledány jako nepřiměřeně přísné.

Proto nezbylo, než podané odvolání obžalovaného podle § 256 tr. ř. jako nedůvodné zamítnout.